

Hornák, Milan. Konverze Íránu k ší'itskému islámu. Bakalářská práce, FFUK v Praze 2017, 35 stran.

Oponentský posudek

Vláda safijovské dynastie představuje mimořádné období v dějinách území historické Persie, v němž dochází k zásadním politickým, náboženským a sociálním změnám, které vytvářejí základy pro vznik moderní perské/iránské identity. Milan Hornák si před sebe postavil legitimní a zásadní otázku konverze většiny tamní populace z různých forem sunnitského a ší'itského islámu k ší'e dvanácti imámů. Před předkladatelem se tak otevíralo slibné a zajímavé téma. Nutno konstatovat, že kolega Hornák se poctivě snažil tuto šanci využít, nicméně už pro obrovský rozsah daného tématu, či problematické heuristice, bylo již od počátku splnění takové ambice značně složité.

1) Struktura argumentace. (2 body)

Pro strukturu argumentace by mělo být zásadní vymezení práce v úvodu. Ten se však vyznačuje metodologickou neukotveností, absencí výchozí teze, nepředstavenou a tedy následně pro čtenáře velmi nesrozumitelnou strukturou, z níž nelze jasně určit, čemu konkrétně se v tak rozsáhlém tématu hodlá věnovat. Ve vlastním tělese práce (kapitoly 2 až 5) se tak zabývá různými náboženskými skupinami či projevy, safijovského období, z nichž však nelze získat ucelenou představu o konverzi v obecném smyslu, jak je vágně vymezena v úvodu. Za zásadní problém pokládám časté využití nepodložených tvrzení a závěrů (uvedené např. výrazem „podle mě“ apod.) v dílčích shrnutích kapitol či samotném závěru. Rovněž není zřejmé, proč z řady známých rituálů safijovského období je věnována pozornost pouze jednomu – kanibalismu – a ostatní nehrají v autorově analýze žádnou roli.

2) Formální úroveň. (5 body)

Autor zvládl jednotné použití citační normy, chybně očísloval úvod a závěr a nekonzistentně používal přepisů výrazů z arabského či perského jazyka. Rovněž by stálo za to v úvodu citovat zmiňovanou literaturu a některé věty lépe česky vyjádřit.

3) Práce s prameny. (2 body)

Práce pramenů nepoužívá, je zpracována pouze z literatury, převážně anglicko-jazyčné. Zásadní problém lze spatřit v rozsáhlém využití starší literatury, a tedy opomenutí interpretačního vývoje v safijovských studiích. Pro každou část autor použil určitou knihu či studii, s nimiž pracoval výhradně kompilačním způsobem. Staví na jednu rovinnou moderní reinterpretační studii, např. Andrewa Newmana, se zastaralými

pracemi (jmenovitě Mazzaoui), jež jsou založeny na minimálním studiu původních perských a arabských pramenů, vycházejí z dojmů evropských cestovatelů či vágních, ale bohužel zažitých tvrzení (jmenovitě role al-Madžlisího a al-Karakího). Některé z nich hodnotí dokonce i jako zásadní pro svou práci. Literatura by si v úvodu zasloužila rozsáhlejší kritiku.

4) Vlastní přínos. (3 body)

Řešitel práce si vyzkoušel aplikaci Turnerovy metody a práci se zahraniční literaturou.

5) Obecný přesah práce. (3 body)

Práce může představovat příklad využití Turnerovy metody na jeden ze safijovských rituálů.

Bodů celkem, 15, tj. dobře.

Práce ve svém celku **splňuje** nároky kladené na tento typ práce, **doporučuji** k obhajobě a hodnotím ji jako **dobrou**.

V Praze 12. června 2017

PhDr. Josef Ženka, Ph.D.